

ע"פ 1195/19 - פלוני נגד מדינת ישראל, המתלוננות

בבית המשפט העליון
ע"פ 1195/19 - א'

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. המתלוננות

בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצוי - ת"פ
49041-01-17 בבית המשפט המחוזי חיפה

בשם המבקש: עו"ד ליאור בנימין ועו"ד סמי איליה

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצוי בסך 140,000 ₪ שהושת על המבקש במסגרת
גזר הדין בתפ"ח 49041-01-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה. עם הגשת הבקשה, הגישה המבקש ערעור על הכרעת הדין, הנסב על אי-קבלת
טענות הגנה מן הצדק שהעלה, כמו גם ערעור על גזר הדין בנוגע לחומרת עונש המאסר ולגובה הפיצוי שהוטל עליו.

1. המבקש שהורשע על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון, במספר עבירות מין בשש קטינות.
בית משפט קמא גזר על המבקש עונש של 36 חודשי מאסר בפועל - 140,000 ₪ לפיצויים לטובת המתלוננות (40,000 ₪ למתלוננת אחת,
ו-20,000 ₪ לכל אחת מחמש המתלוננות הנוספות), לתשלום עד ליום 10.2.2019. עוד גזר על המבקש עונש מאסר על תנאי.

2. כלל ידוע הוא, כי בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצויים שנפסקו במסגרת הליך פלילי יתייבחר באספקלריה של השיקולים המיושמים
בהליכים אזרחיים - סיכויי הערעור ומאזן הנוחות (ע"פ 5631/18 פלוני' מדינת ישראל (23.8.2018); ע"פ 7734/14 אגבאריה' מדינת ישראל, בפסקה 6 (10.2.2015)). בבקשה שלפניי העלה המבקש טענות רק באשר למאזן הנוחות, ובפרט באשר ליכולתו

הכלכלית לעמוד בתשלום הפיצויים. ברם, כידוע, מצבו הכלכלי של המבקש אינו מצדיק כשלעצמו את עיכוב ביצוע תשלום הפיצויים, מה עוד שהמבקש לא הציג ראיות כלשהן לתמיכה בטענתו, ולא הראה שלא יוכל לגבות את כספו בחזרה ככל שיזכה בערעור (ע"פ 792/08 פלוני' מדינת ישראל, בפסקה 4 (14.02.2008); ע"פ 2589/05 מקייבסקי' מדינת ישראל, בפסקה 4 (15.11.2005)). לא למותר לציין, כי הבקשה שלפניי הוגשה ביום 14.2.2019 – ארבעה ימים לאחר חלוף מועד התשלום שצוין בגזר דינו של המבקש (השוו לע"פ 3468/12 שורפי' מדינת ישראל, בפסקה 7 (12.7.2012)).

די בכך כדי לדחות את הבקשה, ואיני רואה להידרש לסיכויי הערעור. מכל מקום, ביכולתו של המבקש לפנות למרכז לגביית קנסות, אשר מוסמך לפרוסאת תשלום החוב או לדחותו.

3. סוף דבר – הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ב באדר א' התשע"ט (17.2.2019).

ש ו פ ט